03. 06. 2022

MINISTERSTVO VNITRA ČR
Odbor azylové a migrační politiky
Oddělení dlouhodobých pobytů I
P. O. Box 88, 701 00 Ostrava

Č.j.: . OAM-97757-12/ZM-2021

Ostrava 20.04.2022
Počet listů: 4

Pan
ISRAFILOV Damir
nar. 25.10.1985
státní příslušnost: **Ruská federace**

USNESENÍ

Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky jako správní orgán příslušný podle § 165 písm. n) zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení o žádosti o vydání zaměstnanecké karty (dále jen „žádost"), kterou dne 08.12.2021 podal pan **ISRAFILOV Damir,** nar. 25.10.1985, st. příslušnost **Ruská federace**, (dále jen „žadatel") rozhodlo takto:

správní řízení vedené pod sp. zn.: OAM-97757/ZM-2021 se dle § 66 odst. 1 písm. h) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s bodem I.4 usnesení Vlády ČR č. 254 ze dne 30.3.2022 (vyhlášeno pod č. 76/2022 Sb.)

zastavuje.

Odůvodnění:

Dne 08.12.2021 podal žadatel na Generálním konzulátu České republiky v Jekatěrinburgu žádost o vydání zaměstnanecké karty dle § 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců").

Dne 2.3.2022 Vláda České republiky v souladu s čl. 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, vyhlásila na území České republiky nouzový stav, a to z důvodu nutnosti reagovat na migrační vlnu velkého rozsahu na území České republiky. Nouzový stav byl vyhlášen na dobu od 4.3.2022 od 00.00 hodin na dobu 30 dnů. Rozhodnutí o vyhlášení nouzového stavu bylo publikováno ve Sbírce zákonů ČR pod č. 43/2022. Následně byl nouzový stav v souladu s čl. 6 odst. 2 ústavního zákona č. 110/1998 Sb. usnesením vlády ze dne 30.3.2022 č. 256 prodloužen do 31.5.2022. (usnesení vlády bylo vyhlášeno pod č. 77/2022 Sb.).

Dle § 6 odst. 2 písm. b) zák. č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon) je vláda v době trvání nouzového stavu je dále oprávněna přijmout opatření k ochraně státních hranic, k pobytu cizinců nebo osob bez státní příslušnosti, v oblasti zbraní, výbušnin, nebezpečných chemických látek a přípravků, jaderných zařízení a zdrojů ionizujícího záření.

Dne 30.3.2022 Vláda ČR přijala v souvislosti s nouzovým stavem několik krizových opatření. Tato krizová opatření jsou shrnuta v jejím usnesení č. 254, které bylo publikováno pod č. 76/2022 Sb. Krizovým opatřením zakotveným v bodě I.4 tohoto usnesení se s účinností od 1.4.2022 nařizuje zastavit všechna řízení o žádostech o vízum, povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, které byly podány státními příslušníky Ruské federace a Běloruské republiky na zastupitelských úřadech České republiky.

Z předkládací zprávy k tomuto usnesení, kterou má správní orgán k dispozici, vyplývá, že Vláda ČR k omezení vstupu a pobytu státních příslušníků Ruské federace a Běloruské republiky přistoupila v souvislosti s vpádem vojsk Ruské federace na území Ukrajiny dne 24.2.2022 a rozpoutáním ozbrojeného konfliktu na jejím území. Omezení vstupu a pobytu státním občanům Ruské federace a Běloruské republiky má vytvořit tlak na tyto dva státy, který by v celkovém důsledku měl napomoci ukončení ozbrojeného konfliktu na Ukrajině či přesněji k ukončení agrese Ruské federace vůči Ukrajině. V konečném důsledku by mělo dojít i k ukončení samotné migrační vlny, pro jejíž zvládání byl nouzový stav na území České republiky vyhlášen. Předkládací zpráva v této souvislosti také neopomněla zmínit, že přítomnost státních příslušníků Ruské federace či Běloruska na území České republiky představuje ohrožení národní bezpečnosti České republiky. Zmiňuje v této souvislosti také článek 347 Smlouvy o fungování Evropské unie, který předpokládá, že členské státy mohou v případě války nebo v případě vážného mezinárodního napětí vytvářejícího nebezpečí války přijmout mimořádná opatření, která se odchýlí od pravidel unijního práva. Možnost takovéhoto postupu v dané krizové situaci potvrzuje i Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku ve věci *Campus Oil* [č. 72/83, EU:C:1984:256, bod 31].

Správní orgán připomíná, že Ruská federace porušila vpádem svých vojsk na Ukrajinu hned několik základních zásad mezinárodního práva, které jsou shrnuty v Chartě OSN. Jako člen OSN a subjekt mezinárodního práva je Ruská federace mimo jiné povinna řešit své spory pokojnými prostředky tak, aby nebyly ohrožovány mezinárodní mír a bezpečnost, ve svých mezinárodních stycích by se měla vystříhat hrozby silou nebo použití síly proti územní celistvosti nebo politické nezávislosti kteréhokoliv státu. Ruská federace právě tyto zásady porušila, když vojenskou silou napadla Ukrajinu, vstoupila na její svrchované území a rozpoutala ozbrojený konflikt. Svou vojenskou agresi, „zvláštní vojenskou operaci", Ruská federace odůvodňuje údajnou genocidou páchanou ze strany Ukrajiny na Donbasu (Doněcká a Luhanská oblast). Oba státy jsou však smluvní stranou Úmluvy o zabránění a trestání zločinu genocidy, podle jejíhož článku 9 se veškeré spory týkající se výkladu, provádění nebo plnění této úmluvy předkládají na žádost kterékoliv smluvní strany k projednání Mezinárodnímu soudnímu dvoru. Vojenská operace pod záminkou údajné páchané genocidy je tedy porušením uvedené Úmluvy. Ukrajina již požádala o projednání tohoto sporu u Mezinárodního soudního dvora a tento dne 16.3.2022 jako předběžné opatření vydal příkaz, aby Ruská federace okamžitě ukončila veškeré vojenské operace na Ukrajině do doby konečného rozhodnutí ve věci. Zmíněné rozhodnutí Mezinárodního soudního dvora je dostupné na internetových stránkách soudu (https://www.icj-cij.org/). Je však všeobecně známo, že Ruská federace tento příkaz neuposlechla a ve válečných operacích na Ukrajině dále pokračuje.

Samostatnou kapitolou je porušování mezinárodního humanitárního práva, kdy vojenské akce Ruské federace na Ukrajině jsou vedeny přímo proti civilním objektům a je používána zakázaná munice, která působí značné škody právě na civilních objektech. Rada OSN pro lidská práva již dne 4.3.2022 vydala pod č. 49/1 rezoluci odsuzující porušování lidských práv ze strany ruských sil při invazi na Ukrajinu (rezoluce je dostupná na (https://www.ohchr.org)

Nestabilita a konflikty, navíc v bezprostřední blízkosti, mohou mít samozřejmě přímý dopad na bezpečnost v České republice. Má-li Česká republika zajistit svým obyvatelům (občanům i cizincům) bezpečí a chránit jejich práva, pak nemůže ignorovat rizika, která s sebou přináší migrace osob ze státu, jenž narušuje celistvost a bezpečnost jiného suverénního státu, ze státu, který porušuje své mezinárodní závazky. To vše i s přihlédnutím k nastalé situaci, kdy zvyšující se počet ukrajinských státních příslušníků prchá ze svého domovského státu a dočasné útočiště nachází na území České republiky. Vláda České republiky navíc zcela jasně a opakovaně vyjádřila svůj postoj k tomuto konfliktu, ať již jde o usnesení vlády, na základě kterých bylo rozhodnuto o poskytnutí pomoci Ukrajině a ukrajinským občanům, tak i prosazováním a následným přijetí sankcí proti Ruské federaci členskými státy Evropské unie. Nevydávat pobytová oprávnění osobám ze státu, který vojensky napadl sousední suverénní zemi, a jehož prezident svým jednáním a svou rétorikou ohrožuje bezpečnost celého regionu, je tak dalším opatřením, které je zcela legitimní reakcí České republiky. S ohledem na jednání Ruské federace, která opakovaně agresi vůči jiným státům odůvodňuje mimo jiné ochranou svých vlastních občanů na daném území, je legitimním opatřením nezvyšování počtu občanů Ruské federace na území České republiky.

Žadatel je státním příslušníkem Ruské federace a svou žádost podal v zahraničí na Generálním konzulátu České republiky v Jekatěrinburgu. Řízení o jeho žádosti je tedy správní orgán v souladu s krizovým opatřením uvedeným v bodě I.4 usnesení Vlády ČR ze dne 30.3.2022, č. 254 povinen zastavit. Tuto povinnost správní orgán nemá pouze v případě, že by žadateli bylo vyznačeno do cestovního dokladu dlouhodobé vízum za účelem převzetí povolení k pobytu dle § 30 odst. 2 zákona o pobytu cizinců (bod II usnesení Vlády ČR č. 254) nebo v případě, že by ministr zahraničních věcí osvědčil, že žadatelův pobyt na území je v zájmu České republiky (bod II usnesení Vlády ČR č. 254). Žadateli však nebylo do jeho cestovního dokladu vyznačeno dlouhodobé vízum za účelem převzetí povolení k pobytu. K udělení tohoto víza ostatně nebyl správním orgánem zastupitelskému úřadu zatím vydán ani pokyn. V případě žadatele, jak je správnímu orgánu známo z úřední činnosti, nebylo také ministrem zahraničních věcí osvědčeno, že by jeho pobyt na území byl v zájmu České republiky. Protože se žádná z výjimek uvedených v bodě II usnesení Vlády ČR č. 254 v případě žadatele neuplatní, je správní orgán tedy povinen řízení o jeho žádosti podle krizového opatření uvedeného v bodě I.4 usnesení Vlády ČR č. 254 zastavit.

Dle § 66 odst. 1 písm. h) zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád"), řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví z dalších důvodů stanovených zákonem.

Krizové opatření Vlády ČR, které bylo přijato na základě krizového zákona a v němž vláda nařizuje zastavit řízení o žádostech o pobytová oprávnění, představuje podle správního orgánu „další" důvod pro zastavení řízení o žádosti zmíněný v § 66 odst. 1 písm. h) správního řádu. K tomuto závěru dospěl správní orgán následovně. Podle § 8 krizového zákona má krizové opatření podle § 6 odst. 2 formu rozhodnutí a vyhlašuje se stejně jako zákon, tedy ve Sbírce zákonů ČR. Ve smyslu § 76 odst. 2 Ústavy České republiky vláda rozhoduje usnesením. Usnesení sice formálně není právním předpisem, a to na rozdíl třeba od nařízení vlády podle čl. 78 Ústavy, nicméně, jak potvrdil i Ústavní soud nálezem vydaným pod sp. zn. Pl. ÚS 24/99, je-li obsahový komponent právní normy obsažen v pramenu, na který norma zmocňovací odkazuje, je nutné i tento pramen považovat za formu práva. Právní normou je přitom třeba rozumět obecně závazné pravidlo chování, které má státem stanovenou nebo uznanou formu a které je vynutitelné státním donucením. Obecná závaznost normy pak znamená, že je závazná pro neurčitý počet adresátů. Jinými slovy neřeší jednotlivý konkrétní případ, ale vztahuje se na neurčitý počet případů.

Krizové opatření, které je uvedeno v bodě I.4 usnesení Vlády ČR č. 254, obsahuje pravidlo, které má obecně vymezený předmět, když dopadá na celou skupinu žádostí o pobytová oprávnění, která je vymezená obecně místem jejich podání (zastupitelský úřad) a státní příslušností žadatele (státní občan Ruské federace a Běloruské republiky). Pravilo obsažené v bodě I.4 usnesení Vlády ČR č. 254 tedy neřeší jednotlivý případ, ale celou skupinu případů, která je vymezena těmito dvěma definičními znaky. Lze tedy říci, že obsahem krizového opatření je právní norma, jejíž hypotéza je tvořena zahájenými řízeními o žádostech o pobytová oprávnění občanů Ruské federace a Běloruské republiky, které byly podány u zastupitelského úřadu. Je-li naplněna tato hypotéza, nastupuje dispozice, tedy povinnost správního orgánu řízení o takové žádosti zastavit. Z toho vyplývá, že byť formálně usnesení vlády není pramenem práva, může za určitých okolností obsahovat právní normu, a to v případě, že na použití této formy odkazuje zákon. V daném případě, tedy krizový zákon (§ 8) předepisuje vládě přijmout krizové opatření rozhodnutím, rozhodnutí vlády má podle Ústavy ČR formu usnesení (čl. 76 odst. 2). Má-li takto přijaté krizové opatření „právně normativní obsah", je třeba s ním nakládat stejně, jako by byla taková právní norma součástí právního přepisu, například zákona.

Z tohoto důvodu se správní orgán domnívá, že s ohledem na ustanovení § 66 odst. 1 písm. h) správního řádu je řízení o žádosti žadatele povinen zastavit, pokud tak stanoví krizové opatření vlády, jehož obsahem je fakticky právní norma.

Správní orgán tedy shrnuje, že žadatel podal na Generálním konzulátu České republiky v Jekatěrinburgu výše uvedenou žádost, řízení o této žádosti nebylo dosud pravomocně skončeno a žadateli nebylo vyznačeno dlouhodobé vízum dle § 30 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Nebylo také osvědčeno, že by pobyt žadatele na území byl v zájmu České republiky.

Vzhledem k uvedenému je tedy v případě žadatele naplněn důvod pro zastavení řízení o jeho žádosti uvedený v bodě I.4 usnesení Vlády ČR č. 254, které bylo publikováno pod 76/2022 Sb., a proto správní orgán v souladu s § 66 odst. 1 písm. h) správního řádu řízení zastavil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, a to dle ustanovení § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s § 170b odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění. Podle ustanovení § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky, a to dle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu ve lhůtě do 15 dnů ode dne oznámení tohoto usnesení. Podle ustanovení § 76 odst. 5 správního řádu **nemá** odvolání proti tomuto usnesení odkladný účinek.

Ministerstvo vnitra
130

Ing. Lucie Klanerová
ministerský rada